

τοῦ μονογενοῦς αἰνίττεσθαι συνήμι συγκατάβασιν. αὕτη γὰρ μόνη καὶ θάλπει
ζφογονοῦσα τὴν ἐν παραδείσῳ τὸ θνήσκειν κατακριθεῖσαν φύσιν, ἀπὸ τε τοῦ
ἀποκτέννοντος γράμματος καὶ τῶν ἐφεδρευόντων δαιμόνων ταῖς προσβολαῖς
ἀπομάχεται. καὶ ὅτι τοῦτο, ἐναργέστερον ἐκφανεῖ τὰ προκείμενα.

5 [12] 'μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρου τῶν
τρυφῶν σου ποτιεῖς αὐτούς'.

τὴν μέθην ἐκστάσεως ἴσμεν περιποιητικὴν, ὁπότεν πέρα τῆς χρείας ὁ
οἶνος ὑποποθεῖς τῇ πεφυκνία θερμότητι πρὸς τὰ τοῦ ἐγκεφάλου κοῖλα ἐξατμι-
ζόμενος ἀναχωρῇ καὶ τὰ μὲν τῆς ἑαυτοῦ ἐμπύρου νοτίδος πληρῶν διαρραγῆναι
10 μὲν τὴν κεφαλὴν τῷ ζῳῷ ἐπαπειλῇ, παρεμποδίζων δὲ τῷ ψυχικῷ πνεύματι
πιέξῃ τε τὸν ἐγκέφαλον καὶ ὀδύνη ἀπάτω στενοχωρῇ. διὰ δὲ τῶν αἰσθητηρίων
ἀποθλιβόμενος πρὸς τὰ ἔξω καὶ τοῦτον τὸ εἰλικρινὲς τῶν ἐνεργειῶν ἀφελῶν
καὶ τὴν τῶν ἐπαισθημάτων συγγέας ἀντίληψιν, ἔπειτα διὰ τοῦ ὑπαλείφοντος
τὸν ἐγκέφαλον ὑμένος ἐπὶ τὰ νεῦρα καταρρεύσας ἀθρόως καὶ ταῦτα τῇ συν-
15 νπούσῃ ἐξικμάσας ὑγρότητι παρέλυσε μὲν καὶ τούτων τὸν τόνον, τῷ δὲ ὄλῳ
ζῳῷ τὴν πάρεσιν διωκῆσατο καὶ τοῦ εἶναι, ὃ τέως, ἐξέστησεν. τοιοῦτό τι καὶ
περὶ τὴν παροῦσαν μέθην κατανοεῖν δίδοται. ἐπειδὴν γὰρ διὰ τῆς εὐτάκτου
τῶν ὄντων δημιουργίας ὁ ἄρτι κολλώμενος τῷ θεῷ τὸ ψυχοφελές καὶ τὸν
ἐντὸς ἀνθρωπον εὐφραῖνον πόμα κατὰ τὸ περιττὸν σπάσας, ἐκ μεγέθους καὶ
20 καλλονῆς κτισμάτων τὸ γενεσιουργὸν θεωρῇ, ὑπερθερμάνθη τε παραυτίκα
τῇ πρὸς εὐσέβειαν ἀναθυμιωμένη ἐννοία καὶ οἰοεῖ τινι μέθῃ γενόμενος
κάτοχος, ἐξέστη τῆς προτέρας ἀπάτης, μακρὰ ταύτῃ τῇ ματαιότητι χαιρεῖν
εἰπὼν, καὶ πρὸς τὴν ὄντως ζωὴν ἑατὸν μεθηρμόσατο. καὶ ἐπειδὴ στοιχειώδους
ἔδειτο καὶ παιδοτριβοῦντος διδάγματος ἐπὶ τὰ μεῖζω καὶ τελεώτερα τὸν ἐν αὐτῷ
25 ἐπανάγοντος παῖδα, ταῖς τοῦ ἱεροῦ Μωϋσέως ἐν τοσοῦτῳ περιτυχὼν εἰσηγή-
σεσιν, ἃ καὶ χειμάρρουν καλεῖν εἴτε τὸ πρόσκαιρον καὶ ἀτελές [fol. 40 v.] τῆς
καθάρσεως τῶν ἐν τούτῳ, εἴτε καὶ τὸ σφοδρὸν καὶ ἀθρόον τῆς τῶν ἀμεινόνων
φορᾶς ὑπηγάγετο, κἀντεῦθεν ἤδη τρανώτερόν τε καὶ ἀνδρωδέστερον τοῖς κρείτ-
τοσιν ἐπιβλέψας καὶ τῇ περὶ τὰ τέως τρυφῇ, τὰ μὲν ἀτιμάσας διὰ τὸν κόρον
30 καὶ τῷ πολὺ μετέχειν τοῦ σαρκικοῦ καὶ γεώδους, τῶν δὲ τὸ λοιπὸν ἀντισχό-
μενος, ὅσα πρὸς τὴν ἐκείθεν εὐγένειαν καὶ τὴν ἀρχαίαν διάπλασιν ἀνατείνεται,
εἰς ἰκεταίαν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀπειθε, τυχεῖν τῶν ποθουμένων δεόμενος. καὶ τίνα
ταῦτα;

[13] ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

35 ἐπειδὴ, φησιν, ἀρχοῦντως ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας καὶ ὡς περ διψῶντας πρῶτως
μὲν ταῖς ἀπὸ τοῦ οἴκου σου πιότησιν ἐξεμέθυσας, εἶτα ταῖς τοῦ γραπτοῦ
νόμου τρυφαῖς παιδαγωγῆσας καὶ τῶν ὑψηλοτέρων δριγνασθαι ἀνεπτέρωσας,
(ἃ δὴ πάντα ὡς δι' εἰσόπτρου τὴν ἀληθῆ παρεμφαίνει ζωὴν), σύ, φησι, μάκαρ
θεέ, παρ' ᾧ γε μηδὲν ῥεῖθρον ζωῆς ἐτέρωθεν τὸ εἶναι ἐραυζόμενον (ὄλος
40 γὰρ εἰ πηγὴ ἀνεξάντλητος, πάσῃ τῇ κτίσει τῆς ἑαυτοῦ ἀγαθότητος προχέων
τὰνάματα ἐν τῷ δεδωρημένῳ σου τέως ἀμυδρῷ καὶ συμμέτρῳ διὰ Μωϋσέως